

Вѣстникъ „Смѣшлю“  
Излиза всяка Сѣбота.  
Редакцията и Администрацията си  
намѣрватъ въ печатницата на в.  
„Българско Знаме“ при  
Издателя и Отговорника:  
**Ив. Дочковъ.**  
Единъ листъ: едно грошче.

Проверено  
„ЗОРА“  
1904 г.

**С М Ъ Ш Л Ю .**

№ 254  
1925

Цѣната на „Смѣшля“ е:  
За цѣла година:  
въ южна България 2 рубли нови  
въ сѣвер. България 2½ руб. нови  
За 6 мѣсеци:  
За отсѣамъ Балкана 5 франка.  
За отгатакъ Балкана 6 лева  
Така и за другитѣ България, кои-  
то сѣ извънъ отъ нашия сикуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

## ИЗВѢСТІЕ

Понеже заглавната фигура на нашъ *Смѣшля* още не ни е пристигнала, то нѣколко броя ще се печататъ тѣй. Ний желаехме щото *Смѣшлю* съ първия си брой да се прѣдстави прѣдъ публиката съ всичкото си достоинство, споредъ както се вижда отъ содержанияето на материала, но за малко време той тѣй ще излиза.

СЛИВЕНЪ, 30 Августъ.

### Ха-ха-ха-ха!

Ето ме вече на бѣлъ свѣтъ  
Да се смѣя, да размивамъ  
Ту съсъ думи, ту съсъ глѣдъ,  
Та пороци да измивамъ.

В' дѣсна рѣка съсъ голъ мечъ  
Правото ще възвишавамъ,  
В' лѣвата пакъ катъ на сѣчь  
Врагъ на кривото ще ставамъ,

Тазъ ми шапка отъ цѣлъ мѣхъ  
Ще изважда много тайни,  
Що се криятъ като грѣхъ  
В' нашитѣ сърдца безкрайни.

Тѣзъ царвули отъ цѣлъ вольтъ  
По цѣлъ свѣтъ щатъ д' обикалятъ  
Да откриватъ произволь  
С' макарони да го галатъ.

Отъ тазъ бѣчва, що ѝ подъ ментъ,  
Умъ и разумъ ще истича,  
Тѣй че всѣкий ще ѝ калѣнь  
Отъ сърдце да я обича.

На Госпожи — Господѣ,  
Нека мѣчно имъ не става.  
Всичко що е ужъ врѣда  
В' полза ще имъ го добава.

«Смѣшлю»

### Първа

#### Смѣшлюва заобиколка.

Първата грижа на нашъ Смѣшля бѣше още изъ начало да знае съ какви хора има да се смѣе и да се подиграва, та за това прѣди всичко той се принуди да прибѣгне къмъ старитѣ писатели и да узнае какво сѣ оставили писано тѣ

за правитѣ и за наклонноститѣ било на голѣмитѣ хора или на голѣмцитѣ, било на проститѣ хора или на простолюдието. По слуй пада му на рѣка Тацитъ, който казва за голѣмцитѣ: че тѣ сѣ *честолюбиви, славолюбиви, сръбролюбиви* и пр.; а за простолюдието: че то е *животно съ много глави по-леко отъ перушината и отъ вѣтъртъ, което върви какждѣто го водатъ.*

Нашъ смѣшлю, възползуванъ отъ тѣзи думи на този прочутъ писателъ, урежда си програмата съсъ какви хора има да върши и да се смѣе, обаче безъ да докача достоинството на голѣмцитѣ, нъ и безъ да оставя простолюдието да е животно и да го води кой на какждѣто си ще и кому какждѣто скимие споредъ страститѣ, тѣзи проклѣти орждия на порабощението.

Слѣдъ туй орѣждане Смѣшлю безъ да губи врѣме надѣва си телеграфическитѣ царвули, туря си народний калпакъ, възсѣда на бѣчвата си и тръгнува да обикаля за да види що става по селата и по градоветѣ на *Источно-Румелия* — *Държава*, дѣто живѣятъ тѣзи голѣмци и това простолюде. И наистина той намира що да види! Още не влѣзълъ въ едни Сливненско село той зачува плачь, ридание и вопль до възбогъ, които покрѣтили чакъ вътрѣшността на гладнитѣ му чърва за новини отъ правда и правосѣдие. Той вижда простолюдието събрано вкупъ, посрѣдъ него кметътъ, а изнаоколо вдовици и сирачета. Що е този сборъ и този плачь, попиталъ? А кметътъ му отговорилъ: този сборъ и този плачь е за ка-стра-та (кадастрата). Тѣзи вдовици и тѣзи сирачета не приличатъ на крѣливитѣ консерватори убийци на свободата, тѣ сѣ рѣшени да ме прѣмахнатъ отъ този Божий всѣтъ за дѣто не съмъ се погрижилъ да ги защитя прѣдъ комисията назначена за расхвърление на ка-стра-та, нъ сега да имъ запечатватъ кѣшитѣ и да имъ продаватъ дѣ що найдатъ. А тѣ незнаятъ, че назначената комисия е останала бездѣйствена, защото финансовото начялство се распореди самъ съ това расхвърляние. За това, бай Смѣшлю, прѣскочи по-скоро и

расправи тамъ дѣто трѣбва за тази неправда извършена върху насъ.

Тази новина вмѣсто да размѣе Смѣшля, расплака го, щото безъ да го види сборътъ измѣкналъ се да си бѣга като си викалъ изъ пѣтя: *тю-беее!* триста дяволи сѣ днесъ за пара при голѣмцитѣ! Трѣбва да ги прикадишь съ десетъ очи тамянь ако искашь да те помилуватъ! Правдата имъ е въ добѣтъ, а правосѣдието въ кесията! Ще видятъ тѣ, кой е Смѣшлю, какъвъ тѣпанъ ще имъ бие, и какъ ще играятъ тѣ Китайскитѣ кадрилъ въ Источно-Румелия!!!

### Княжеството.

Новинитѣ оттукъ сѣ прѣзъ купъ за грошъ. Тригодишна трѣска е растрѣсла всичкитѣ консерватори отъ какъ се чули за митингътъ въ Румелия; а нашъ Смѣшлю си е испосадралъ калпака отъ бухание като очаква да види какво ще послѣдва отъ тази резолюция на пачеглаголницитѣ.

Той ще си купи сега за сега една Габровска свирка и ще трѣгне да прогласява тази новина; нъ като го е страхъ да го не спрѣтъ на границата, той се е рѣшилъ да направи подземенъ телефонъ или фонографъ и чрѣзъ тѣхъ да се умѣкне въ високитѣ цилиндри-миллиндри на всичкитѣ консерваторци и либералци за да се научи какво впечатление е направила тази поетѣйка на Румелийци.

Рѣшено и свършено! Той е въ княжеството, той е въ София. И ето го, че се срѣща съ единъ свой приятель либералъ, който му каза тайно: „бѣгай, че полицията те дирятъ подъ листо, да те хване удира ти кожата за да направи на консерваторитѣ нови български цилиндри. Незнаеш ли, че тѣ сега скоро ще възкрѣсятъ ужъ конституцията за да я прѣсѣятъ прѣзъ рѣшетото?”

Колкото за Румелийскитѣ митингъ тѣ го смѣтатъ още за недоносче, нъ при все това потѣтъ имъ тече изъ цилиндритѣ като се боятъ, че либералцитѣ скоро ще имъ испѣятъ: упокой, Господи раби твоя консерваторитѣ въ мѣстѣ злачиъ, идеже нѣсть ни печаль, ни болѣзнь.

Отъ радостъ панъ Смѣшло за тази повинна бухна си три пъти калпако въ земята като вика: плюхъ! мечка страхъ, мене не, ще обикалямъ изъ княжеството свободно и дѣто сръбца консерваторъ ще го тупамъ като тѣпанъ прѣзъ рамазанътъ.

### Смѣшлово пророчество

#### Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшло: ако би да не вали градъ и дъждъ, то полунескаранитѣ зидове на Сливенската Областна Гимназия може да се не порутатъ, аколи пакъ вали, то прѣголѣмитѣ ѝ стан може да се обърнатъ на най-хубавъ затворъ за мишки и плъхове; нѣ ако би да се прибавятъ още и пѣколко хиляди лева за разширението ѝ. Който округъ или околня имать нужда отъ такъвъ искусенъ архитектъ, нека се отнесатъ до въ градътъ ни, ние можемъ да го пратимъ безъ никаква печалба или безъ никакъвъ процентъ на %.

### ЛИТЕРАТУРА.

*Омировата Илиада.* Тя вече е на пѣтъ отъ Казанлъкъ за Пловдивъ или за София. Тя ще се печати, нѣ печатница се не намира за таква произведение; за това *ищакълишишъ* за прочитанието ѝ много врѣме още ще си точатъ зѣбитѣ, и много още ще я очакватъ както Евреитѣ Месия. Нѣ прѣводачътъ ѝ ако не пожали другото, то понѣ нека съжали г. Т. Х. Станчева, който я очаква съ четири очи да я прочете и да я направи на *трагедия* или на *Драмма*.

## ПОДЛИСТНИКЪ

### „СМЪШЛОВА“ СРЪЦА

СЪ

#### Бертогла, Пасрадинъ-Ходжа и Хитъръ-Петра.

*Смѣшло.* Добъръ день, приятели и неприатели! Оставете се, царулитѣ си испокѣсахъ, хубавитѣ си царули, додѣ да се сръбца като съ васъ прочути хора! Кждѣ сте се продавили и заурѣли? На дявола въ корема ли, въ рогата му ли, въ опашката му ли, или въ поктѣто му сте влѣзли? Село и градъ не съмъ оставилъ, даже и на онзи свѣтъ ходихъ, нѣ сега съмъ честитъ и прѣчеститъ за тази отъ толкози врѣме ождана сръбца.

*Хитъръ-Петра.* Хе! побратиме, благодарятъ за труда, нѣ прѣди да се разговоримъ и да се поощадемъ, я кажи ми ти отъ дѣ си, какъвъ си, икъкъ ти името?

*Зоологията.* Врѣмето се застуди, венчки сѣ исприбраха отъ банитѣ, нѣ дали се е прибрала и *Зоологията*, то е нѣщо неизвѣстно. Нека чакатъ още спомоществателитѣ като коніе на празни торби, защото разноскитѣ ѝ по банитѣ може да ѝ уголѣматъ цѣната още на **едно Франче.**

*Учебникъ по Физиката.* Смѣшло ако и да не е прѣглѣдалъ този учебникъ, нѣ при все това той се усмѣлява да го прѣпоръчи на учителитѣ; а за да си даде и той мнѣнието върху него, той умолява съставителитѣ му (?) да му проведатъ единъ екземпляръ.

*Практическа Грамматика.* Този новъ феноменъ не сме го видѣли още, нѣ знаемъ, че щѣше да се яви; ако се е явилъ „Смѣшло“ желае да го понриглѣда и да му се посмѣе малко.

#### Двама чиновници.

— Добъръ день *такова.*  
— Далъ ти богъ добро *таквози.*  
— Какво ново има *такова?*  
— Научихъ се *таквози*, че ще ти увеличатъ *таквози*, платата *таквози*; нѣ ако *таквози*, се отучишъ *таквози*, отъ да викашъ често *такова.*  
— Ха-ха! азъ се научихъ *такова*, че ще станешъ *такова*, голѣмъ човѣкъ *такова*, ако се отучишъ *такова*, да викашъ *таквози.*

*Смѣшло.* Ако зема камшика азъ ще ви кажа вамъ *такова* и *таквози*. научѣте се да говорите добръ, и тогава смѣтайте тлѣсти платки и голѣми човѣци.

*Смѣшло.* Азъ съмъ Българинъ отъ ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ, която друго-яче може да се нарѣче по Латински *mixtum compositum*, и съмъ тѣй нарѣченъ *Отоманский подданикъ* т. е. живѣя и се наслаждавамъ подъ райското дърво на Мухамедовитѣ наследници, дѣто се храня денѣ и ноцѣ отъ пилѣта на свещенитѣ имъ *казани.* Сѣнката на дървото е толкозъ приятна, колкото жилото на осата или на сегинитѣ новопоевени мушици, отъ които да се отгървешъ трѣбва да се намажнѣшъ съ *газъ* спорѣдъ свѣтътъ на единъ прочутъ докторъ мой съотечественникъ. Колкото за името ми то е старо, нѣ за мене сега ново — името ми е . . . ба! чакай, че го забравихъ, името ми е . . . хх-хх дойде ми на умътъ името ми е „Смѣшло“.

*Хитъръ-Петра.* Хе, побратиме Смѣшло, много се радвамъ за дѣто можѣхме да се запознаемъ. Ние сме еднокръвни братя, чеда отъ една и сѣща майка, въ една люлка люлѣни; въ едно корито кѣпани. съ едни и сѣщи пѣсни прѣспивани. Мене ме викатъ *Хитъръ-Петра*, родомъ съмъ отъ Княжество България, нѣ не питай кждѣ се лутамъ, кждѣ се вдурамъ и кждѣ живѣя! Въ усгата на змигата да кажа малко е, въ дѣното на морето да рѣча пакъ

### Духовникъ

Очи пули на вѣждѣ,  
Дѣ ще зърне кака Фроса,  
Рѣка да му подаде,  
И нога си гола боса.  
На пета се той върти  
Съ раса черна и си смѣта  
Какъ грѣхътъ ѝ да прости  
И коса ѝ да размѣта.  
Веселъ ходи катъ глиганъ  
Лѣсти да го пуснатъ въ стадо,  
А въ рѣка му ѝ гологанъ  
Да примамва честно — младо.  
Има навикъ още другъ  
Къмъ содомство да отива. . .  
Ахъ, прости ме, Боже, тукъ,  
Срамъ лицето ми покрива! . . .  
Изъ долани скритомъ врѣ  
Нѣжни, млади, честни твари,  
Ересь грѣца ужъ да спре  
Съ грѣхове да ги не твари.  
Име му е вѣтрѣ тукъ,  
Извади го де на пукъ?

### Смѣшлово присѣствие на процесъ въ Сливенъ.

Ехъ, Боже Госводи, додѣ да пристигна на този процесъ т. е. когато се разглѣдваше дѣлото на г. Ст. П. Ст. цяхъ да си испоеждера царулитѣ по трѣвацитъ. Нѣ както и да е, да ми сѣ живи телеграфическитѣ крака азъ пристигнахъ благополучно на врѣме. Всичко въ съдебната стая бѣше тихо и мирно както кога минува праносъ въ църква, при всичко, че имаше повеве отъ 129 души слушатели!

Додѣ да се усѣта на кждѣ съмъ, и що се приказва и разисква на Руски и на Български, азъ чувамъ отвенажъ една гюрюлтня. Що е туй? попитахъ едного до мене; а той ми отговори: не видишъ ли, чиновнический съставъ влиза въ съвѣщателната стая. — Ехъ, рѣкохъ на ума си азъ, по-добръ, че ще си почина малко; нѣ то не било тѣй! Мюзевриликъ лесно не ставалъ! Истината да се взметини, то некало врѣме и глави по-голѣми отъ шиникъ, по-голѣми отъ мойтъ калпакъ!

е малко, по-добръ да кажа въ дѣното на пѣкълътъ отъ пѣкълитѣ.

Най-напрѣдъ ме зема Пасрадинъ-Ходжа за свой *чиракъ* за да ме учи ужъ на *мурафети*; хе! додѣ да се отплесна отъ шията му, чудо си пропатихъ! Като просекъ за тояга се бѣше хваналъ за мене да го вода, да го храня, да го облачамъ, и най-сѣтнѣ да ме бий и да нека да му плащамъ *дишъ-параскъ.*

Той имаше диванѣсетъ дѣлгоухати добичета, на едно отъ които се качваше, а пакъ азъ вървѣхъ да ги карамъ напрѣдъ. Веднажъ, каченъ на едното, хвана да ги брой да ли сѣ *тамалъ* и като забрави да брой онова, на което бѣдеше, некара ги единайсѣтъ, и тогава да бѣше отъ нѣйдѣ да видишъ, що си непатихъ отъ такава глупава тиква! Вой до мрепѣ. Отъ тогава азъ зѣхъ мѣрки, въспрѣтахъ се до лактѣ, подилашихъ му добичетата и като го хванахъ за *чюлбаза*, който му красеше голата и брѣсната кратуна подъ зелената гѣжва, ударихъ го въ земята, прѣсна се като змѣй отъ билки-разбилки и се отгървахъ отъ него веднажъ за всѣкога.

*Смѣшло.* Bravo! bravo! нѣ азъ слѣдъ тебе като го намѣрихъ се истекли чѣрва добихъ го, само рѣцѣтъ и краката му оставихъ да

Чакахъ, чакахъ, чакахъ и прѣчакахъ! Замина се повече отъ 2 часа и 32 минути и нѣма никой да си подаде главата като калугеръ изъ свѣщателната стая. Най-сѣтнѣ рѣкохъ на окупяющитѣ ме: хайде да си вървимъ, то нѣма да го бѣди да излѣзѣтъ. Какъ? отговориха тѣ, и до сръдъ ноцъ да сюрдиса свѣщанието, пакъ ще чакаме.

Азъ като видѣхъ че тукъ играе *мозефирликъ*, постѣгнахъ си царулитѣ и хайде на вѣнъ, като си рѣкохъ: тукъ по сѣдилищата голѣми комедии се играятъ, нѣ другъ нѣтъ, ще ги посѣтя, и ще имъ по нѣя изъ едно гърло съ два гласа.

### Кукуругу на сѣдъ

Ето горкийтъ Кукуругу, ето го бѣднийтъ, ето го вече прѣдъ сѣдницитѣ, ето го вече прѣдъ голѣмийтъ калпакъ на Манчовъ! Ето го съ прѣгракналъ гласъ, съ глава увиснала на долу, съ гребенъ почърпѣлъ отъ страхъ, уетата му сключени, опашката му оскубана а краката му и крилата му тѣ на онзи свѣтъ! Той мислилъ, че щото имало по купницата все се ровяло и все се кълвяло, нѣ то не било така! Той трепери сега да не би зарадъ тази си погрѣшка да стане *ячия* на чича си Манчовъ. Той мислилъ, че неговий гласъ ще падне Народний Гласъ, вижъ ти му умъ, та му скрой кюлафъ! Чичо Манчовъ знае що ще каже: *«гарвай гарвану око не сади»*, той ще научи сега и уникувелиитѣ кукуругу, който кукуруга безъ време за да плаши хората, че ще се развали врѣмето. Много ще се върти той сега на *кравай* изъ сѣдилището съ господари си? Нѣ Смѣшлю като примирителъ той му желае или по-скорошно освобождение съ побѣда, или по-скорошно спогождение съ оскърбениитѣ. Смѣшлю върва, че спогождението ще стане скоро и лесно, ако би Кукуругу да му даде въ даръ нѣколко кола **Ъ Ъ** (ерове), отъ които се твърдѣ нуждаахъ г. Манчовъ.

### Смѣшлю по училищата.

Ехъ, дѣтца и дѣтца, голѣми и малки мижки и женски прилѣжатели и неприлѣжатели, трудолюбиви и лѣниви, Дѣдо ви Смѣшлю нѣма да остави и васъ безъ посѣщение! Ето го той е вече при васъ съ единъ теѣтеръ по-голѣмъ

отъ понъ Ваталова требникъ и съ едно перо по-голѣмо отъ Дѣдовото ви Манчово. Той още отъ първитѣ дни ще захване да бѣлѣжи степенитѣ ви въ успѣвание и назадуване: на тѣзи които кротувать като овци и които мирувать като агънца, които се трудятъ като мравчици и пчелици, той ще имъ бѣлѣжи успѣхитѣ съ златни букви и ще ги пропусне да заминатъ пдушата учебна година въ другъ класъ; а на тѣзи които играятъ, които лудувать, които се не учать и които прѣкарватъ врѣмето си въ лѣнность, той ще имъ бѣлѣжи успѣхитѣ и поведението съ саждиво мастило на жълта книга, и отъ сега още ще приготви за тѣхъ както едно врѣме въ Пѣмско единъ чинъ (*esel bank*) нарѣченъ *магарешкий чинъ* и тамъ за отличие ще ви нарѣжда да стоите като афоресани отъ другитѣ; освѣнъ това ще ви натура и шанки съ магарешки уши.

Е! виѣ се смѣте а? Виѣ сѣкате, че Дѣдо ви Смѣшлю се шегува а? О, не, не, Дѣдо ви Смѣшлю ще изпълни точно обѣщанието си. Той е рѣшилъ да испокжеа хиляди чифта царвули, нѣ нѣма да остави ни едно училище да не го посѣти и да не бѣлѣжи точно.

На по-възрастнитѣ мъжеки и женски той прѣпорѣчва цѣломъдрее, т. е. да си живѣятъ като братя и сестри, защото врѣмето, което се прѣкарва въ училището не е врѣме за любовь и за певание любовни писма, нѣ за наука! Ехъ, стига Дѣдо ви Смѣшлю да подуши нѣйдъ такъво нѣщо, и виѣ ще видите що ще ви прави. . . .

На главнитѣ учители прѣпорѣчва по-голѣма осторожность въ надзора на ученицитѣ, и по-голѣма ревность и ясность въ прѣподаванието; а на учителчетата кастрени недокастрени и вапцани недовапцани въ педагогический курсъ, тѣмъ прѣпорѣчва по голѣмъ трудъ въ попрището имъ.

Ако би, не дай Боже, да се поболи нѣкой отъ васъ, не берѣте грижа за докторъ, защото тази година почти всичкитѣ училищни инспектори ще бѣдѣтъ по звание доктори! Какво щастие настипна и за васъ, и за тѣхъ, и за кесийката имъ. Това чудо става само въ нашата тѣй кръстена и прѣкрѣстена Источна Румелия! Блаженни пици духомъ!

*Смѣшлю.* Що казвашъ побратиме? Тогава да си она царулитѣ и да си бѣгамъ съ врѣме! Съ такъвъ дяволъ не бихъ желалъ да другарувамъ. Ти какво ми го прѣдстави той прилича да е още цо-лошъ, още цо-страшенъ, още цо-грозенъ даже и отъ онѣзи дяволи, които Божигробскитѣ калугери избиваватъ на иконата нарѣчена *«Иерусалимъ»* за да заплашаватъ поклонницитѣ си да имъ оставятъ нѣщо повече *циго-миго* (парици) та да имъ се кръвятъ още повече вратоветѣ.

*Хитъръ-Петъръ.* Ха! повече и повече, и много повече! колко повече да ти кажа я? Колкото дѣветѣ вълка? Малко е. Колкото триста мечки? Малко е. Колкото сто аслана? Пакъ е малко. . . .

*Смѣшлю.* Хе! стига, стига, побратиме. Сбогомъ. . . азъ треперя, краката ми се скъсиха; то по-страшно и отъ бѣлѣжитѣ! на бѣсилката божеми веднажъ се мреше, а тука все да мрешъ и никога да не умирашъ. Азъ трѣбва да ида при Дѣда Попа да ми чете за страхъ, или при Баба Кера да ме прилѣта. — Хх, хх. . . чакай, сега си припомнихъ, че едно врѣме майка ми казваше и ме учеше като се уплаша да си алюна въ пазухата

## Дописки на „Смѣшля“

ХАРМАНЛИЙ, 28 Авг. 1882 г.

— Бай Смѣшлю въ г. Сливенъ!

Да се смѣя ли, да плача ли и азъ самъ незная, нѣ като зная, че прѣдъ Ваше благо-рондие плачъ не бива, то и азъ нѣма да плача, нѣ ще се посмѣя. Нека Ви бѣде известно, че по насъ става таково едно голѣмо и прѣ-голѣмо прѣобразование, щото и дяволтъ въ пакълтъ си е побъркалъ концитѣ. Моръ и чума сѣ ударили вѣрнитѣ ни пазачи — кучетата ни! Едната махала е очистена вече, и сега ще се захвана другата. Еремиевъ плачъ владѣе на всекъдѣ. Клѣтитѣ животинки какъвъ грѣхъ сѣ сторили на градский комисаръ и на спидерина та имъ сѣ станали таква врагове!?

Повозахванатата казарма е толкова голѣма, колкото Ноевий ковчегъ, и трѣбва толкозъ врѣме колкото на Дѣда Ноя за да се довърши. Тазъ зима ще живѣятъ въ нея сѣговетѣ и дивитѣ гадове, защото на прѣдприимача минала лисица пакъ та не ще можъ да прибере солдатитѣ, които и Харманлийското ни население нече вече по къщата си. Горкитѣ народни защитници на отечеството ни въ кои ли душки ще се наврѣтъ да прѣкарать зимата?

Старото здание — Хантъ — който е правенъ нѣщо прѣди триста години днесъ му примѣстовать камнетѣ и градятъ съ тѣхъ казармата. Лудитѣ го правили, свѣститѣ го развалятъ! *Гелъ акжл, гелъ!* На добъръ имъ часъ! Нѣ стана кому стана пакостъ, тя стана на единъ нашъ съгражданинъ, който нѣма мѣсто сега дѣ да си влага сламата съ *кирия* писана на ледътъ! Очитѣ му се издули отъ плачъ, бузитѣ му подпихихли, а дѣното на бѣломорскитѣ му гащи не се подмѣта вече отъ задъ, нѣ отъ прѣцъ. Бѣднийтъ за да се поуѣвши той е намислилъ да надѣни панталонитѣни колкото бутушитѣ на Крали-Марка, а да не стони горѣщаната кирия писана на ледътъ, той се е рѣшилъ денъ и ноцъ да ходи съ единъ чадъръ земенъ съ кирия отъ лагеритѣ. *Блаженни сѣбромлюбителъ, яко ти не узаритъ Бога.*

Толкозъ за сега, бай Смѣшлю, съ увѣрение, че нѣма да скриете съобщението ми подъ голѣмийтъ си калпакъ.

Гологановъ.

цлю-цлю! мечка страхъ, мене не. . . . . Сбогомъ. . . .

*Бертодлъ.* На къдѣ? Чакай! ти купъ царвули си неосадралъ да се соберешъ съ насъ, сега деветъ пакти по толкозъ трѣбва още да съдереши за да се измъкнешъ отъ другарството ни. Бе! триста попа и баби сѣ за пара!

*Насрадинъ-Ходжа.* Еветъ, така е. На къдѣ? Дѣ ти е *тескерето*?

*Смѣшлю.* Тескере ли? Амчи азъ си имамъ ИСТОЧНО-РУМЕЛИЙСКИЙ ПАССАПОРТЪ прѣдвидѣнъ отъ Органическии Уставъ. Де-де! вижъ му ти гжжватъ, та му скрой ако щешъ и мечий калпакъ! *тескере* ха? Хо-хо, че дѣ се намираме? Въ Бруса за маймуни ли?

*Насрадинъ-Ходжа.* Пассапอร์ตъ—массапอร์ตъ пари не прави!

*Смѣшлю.* Че защо? Има ли нѣщо *ексикъ* въ пассапорта?

*Насрадинъ-Ходжа.* Че дѣ му е *тура* я? Не знаешъ ли, че безъ *тура* и на онзи свѣтъ не можешъ оти.

*Бертодлъ.* Напраздно се прѣвирашъ, Смѣшлю! Дай му пассапорта си, и вмѣсто него ще ти даде *тескере*. . . . .

(Сѣвда).

мърдатъ, понеже такава ни баше *конвенциата* съ седемъ-тѣхъ кралеви и банове. Слѣдъ туй азъ се опжтихъ на онзи свѣтъ да повикамъ Крали-Марка дано той дойде да го добие, нѣ за жалостъ додѣ да го измоли отъ небеснитѣ сѣщества, седемъ-тѣхъ кралеви вдигнали *леша* му, дали му съживителни лѣкове и го подирѣли да живѣе не за него си, нѣ за тѣхъ, за да се ползувать отъ добичетата му и отъ семеритѣ имъ, що се распадаха.

*Хитъръ-Петъръ.* Бе! побратиме и да живѣе вече, то защо е? Той е влѣзълъ вече на вълка въ устата! Когато и да е той ще поси много збравие на дѣвойкитѣ, които го очакватъ съ трѣпиви вѣнци въ рай на тѣлеснитѣ наслаждѣния. Бога ми, побратиме Смѣшлю, азъ се не боя вече отъ него, нѣ отъ тогава хе, който ми се е лѣпналъ като кърленцъ на шията, който има очи подобни на язовецъ, и който крие планѣтъ си като батювата бюлчица, котато иска да нападне въ нѣкоя воденица плъшницитѣ.

Той е такава едно цѣтѣе, че който го помирише, ще му окапи не носѣтъ, нѣ и цѣлото му тѣло ще се скапи и ще стане на часа като скелетъ.

**Хасково, по гроздие 1882 отъ р. г.**

Вуйно Смѣшло!

Щомъ прочетохъ известието и поканата Ви, изведиждъ извадиждъ изъ пояса си дивитѣ и изъ него едно ордово перо голѣмо колкото фурнаджиска лоната и се записахъ вапъ спомоществателъ, съ надѣжда, че ще ме приемете и ще ме благословите съ вашата бѣчва за да Ви бѣдя сътрудникъ.

Новини по насъ колкото искате: червени, бѣли, сини, зелени зачнати недоросени, родени недоросени, кръстени недокръстени, ровени недоросени съ една рѣчь голѣми колкото Му . . . овий *турбанъ*, а малки колкото на мишка опашката.

Въ градътъ ни ушитѣ на венчки сѣ етагали по-голрми отъ Пловдивскитѣ клонци за вода. Дѣ кого срѣщнешъ ядъ и змии троятъ сърдцето му! Нѣколко майти оплакватъ сѣдбата на милитѣ си рожби—дѣвки, а човѣкътъ—прѣстѣжникътъ—той оневиненъ и се обтѣга като фанариотскій калугеринъ въ келийката си не лукъ ялъ, не на лукъ мвирисалъ.

Той бѣше облѣченъ ужъ въ лъвова кожа и искаше да плаши хората, нѣ гласѣтъ му—реванието му—се чу, и венчки сѣ готови кой съ колъ, кой съ прѣтъ, кой съ сопа, коя съ хурка, коя съ кросно коя съ даракъ да му пукнатъ кожата за да се научи веднажъ за всѣкога какъ се влиза въ небрано лозье. Смѣтката ни съ него е свети-върти-пухъ. То зи съвѣтъ ни е далъ единъ духовникъ, когото на стари години сподѣлило сѣщата участъ.

Слѣдъ тѣзи моля Ви, Вуйно Смѣшло, да ме благословите съ дѣзната си рѣчка на правото за да можа до-пѣти да ви драсна повечко и все тѣй право както сега.

**Царвулановъ.**

**Стара-Загора, 30 Августъ.**

Приятелю *Смѣшло!*

Твърдѣ голѣми комплементи не щѣ да ти права защото се знаемъ отъ стари и млади години. Помнишъ ли едно врѣме когато ходихме на *Чичекъ байръ* за люляка? Много години се мнѣжа ама и много работи се промѣниха ха а!!! Ти аладемъ хемъ не си дохождаш на насамъ за да видишъ Сюлейманъ Пашовтъ морачетъ! Отъ бога да намѣри и ще намѣри неговото потомство за свирѣпитѣ вероломства на тоя убѣникъ. Съ хиляди невинни душици ходятъ да се екиатъ голи и боси по улицитѣ не мили не драги! Горки вдовици и сираци! Черно тегло теглятъ и нема кой да имъ помогне съ нещичко! Едно време тукъ имаше милостиви и добродѣтели човѣци, а такива хора вече като че се свѣшиха

Незная побратиме Киръ Смѣшло! Много злѣ отиватъ тука работитѣ. Алжшъ-вершиятѣ колкото повече спятъ, толкозъ по много модитѣ кинятъ! Кадѣ ще му излѣзе на туй нѣщо края, валлаха лошо отива. Хасалж-Келямъ, ти се много смѣбеш, но хеле дойди насамъ, и ти ще има много нѣща да оплачешъ.

За сега толкозъ, защото отивамъ по заповѣдъ да събарямъ или иктардисвамъ едно цѣло село. Плачлю.

**Търново-Сейменъ, 30 Августъ.**

Свако *Смѣшло!*

Тука стана славна и преславна посрѣща на Негово Сиятелство Княза, Источно-Ромелийскога. Тѣй те увѣрявамъ, че едно време когато Императрица Евгения, сиречь Френската Царица, когато ходила въ Цариградъ, не била видѣла такива триумфални врата на дървения мостъ, каквито видѣ Негово Сиятелство на желѣзния мостъ въ Търново-Сейменъ. Ашкъ-олеушъ на Търново-Сейменци. Да живѣятъ, сега е вече слободно. Урра! Да живѣе! Яша! Жито! Още имаше да ти пиша, ала ма фреси, оле-ле-е-е! . . . **ДА ЖИВѢЙ!**

## ПОЛИТИКА

**Египетъ! Египетъ!**

Смѣшло като грѣмъ, като свѣквичка ходи въ тойзи прочутъ Египетъ за да види самъ съ очитѣ си що се върши; и ето що съобщава на всѣкитѣ си читаци и читачки за тази дандания, за тази тлѣста плячка на Баба Виктория:

Войскитѣ отъ камилски птици, които прѣдводителствувалъ Араби, не можеле да устоятъ на толкова Английски очила. Тѣ сѣ побъркали въ похода си и ударили на бѣгъ като дѣждъ прѣдъ вѣтъра когато гони облацитѣ. Не вѣрвайте на *Хавасъ* дѣто лѣготеше свѣта, че Араби ужъ побѣдилъ. То си е съвѣсмъ измислица, която само *Хавасъ* може да измислюва.

Конвенцията между Мухамедовий намѣтникъ и Баба Виктория и другитѣ голѣми хора е свършено дѣло вече. Султанътъ е прогласилъ вече Араби паша за *комита* и то за *башъ-комита*. И за доказателство, че той е заедно съ баба Виктория, и че е неинъ приятель отъ ибмай-кѣждъ за да му не хвъркне и това *порче* земица, той е непроводилъ двама айдиотанти, отъ които единитѣ се вика Бакеръ-паша и е кръвъ отъ кръвта на баба Виктория, само съ това исклучение, че вмѣсто да носи на главата си английскій цилиндъръ, той за хатъръ на Султана носи Хамидие фесъ.

Това чудо не е ново на свѣта; хорага за да си оплетатъ кошника тѣ ставатъ всѣкакви, а за да минатъ мостѣтъ тѣ прѣставатъ и на дявола. Блазъ на Дѣда Хамида, че има такива върни привърженици!

## ТЕЛЕГРАФИМАТА.

**София.** Отъ нѣколко врѣме консерваторитѣ сѣ облѣчени всички въ черно за изгубването на единъ свой привѣженикъ. Работитѣ имъ успѣватъ като ракъ възъ бързей. Либоралцитѣ паятъ свѣщи на Св. Мина за обрѣщанieto на този консерваторъ и за свѣтлината която ще прѣска.

**Пловдивъ.** Отъ митинга на насамъ нищо по-ново. Толкозъ ъчакваната вода вече протече, градскій свѣтъ се чуди какъ да я суре.

**Цариградъ.** На Турекитѣ министри се присѣнило, че войскитѣ имъ нахлули въ Египетъ и си натуряли всички Английски шапки.

**Лондонъ.** Араби събира по пустинитѣ камилски птици и мисли да нападне на нашитѣ войски. Слѣдъ нѣколко дена нашитѣ войски ще свирятъ на Араби марша въ Каиро, както свирятъ Австрийскитѣ войски Султановтъ маршъ въ Босна и Херцеговина.

**Александрия.** Араби го не сгрѣва. Устата на Английскитѣ топове му се виждатъ като на Везувий кратерътъ.

**Одринъ.** Безанасиетъта на животѣтъ, имотѣтъ и честѣта е толкозъ уздравена, што посерѣдъ пладнѣ разбойницитѣ насвѣтляватъ триницицитѣ и ги прѣкарватъ на шията на невинитѣ селени. Полицията е толкози будна, што до сега е изловила ни единъ.

**Букурещъ.** Лѣжа е, дѣто правителството се старае да поромѣжи Доброджани. Въ училищата даже и плѣховетѣ сѣ задължени да изучаватъ Ромѣнскій языкъ. (Ами Сърбека Вѣлгария? Б. Р.)

## РАЗНИ ПОВИНИ

**Дама на пазаръ.** Една дама като си накупила всичко, што ѣ трѣбвало, дала кошницата да я занесѣтъ на кѣщата ѣ. Въ това врѣме дошло ѣ се гнили круши, и като вѣмала кѣдѣ да ги тури, свалила си капелата, турила ги вѣтрѣ, и трѣгнала да си върви безъ да ги заплати. Хей, извикалъ продавачътъ, ами паритѣ? Хей, отговорила тя, ами капелата ми? . . .

**Чиновникъ съ тавле.** Единъ чиновникъ толкозъ билъ шѣдаденъ да играе на тавле, што освѣнъ като го съпувалъ денъ и ноцѣ, нѣ единъ денъ се забравилъ та го турилъ подъ мишницата си и отишелъ на службата си. „Смѣшло!“ прѣпорѣчва на всички чиновници тавлето.

**Мини го на те-теря.** Нѣкой си високъ чиновникъ всѣка сутринъ и вечеръ посѣщавалъ казиното и си посрѣбвалъ по за 5 пари нѣщичко. На излизанне той все думалъ: *мини го на тефтера*, че нѣмамъ дребосѣкъ.

**Дяконъ съ аколосана е устанела подъ антерията.** Тойзи нашъ дяконъ (защо оѣкъ, нашъ нека е владиковъ) за да се хареса по-добрѣ на Одринскитѣ кокони-Гъркини, знае ли какво правялъ? Той носялъ подъ антерията си *аколосана фустанела* по двѣ причини: 1-о кога върви прѣвъ улицитѣ да му вика антерията фѣнѣ-фѣнѣ, и 2-о кога си вдигне кракѣтъ да го видятъ, че и той е отъ модата. Това е толкова истина, колкото е истина, че „Смѣшло!“ носи калпакъ отъ цѣла овца и царвули отъ цѣлъ волъ.

**Нова мода балтонъ.** Мѣжо куши ми отъ новата мода балтонъ. — Жено, парички си нѣмамъ. — Мѣжо, азъ ще си направя. — Че съ що, жено? — Твойтъ приятель офицеринъ ми се обѣща, че ще ми направи. — Като какъ тѣй? — Като какли ли? . . . Мене за *хатѣръ*, тебѣ за *каѣръ*.

Г-жа М. като била поканена у Г-нъ П. на угощение, послѣдний като я съглѣдалъ, че не посѣга, помолилъ я да яде *санъ фасонъ*; а тя едва като си отдѣхнала, рѣкла му: Г-не, яла бихъ *санъ фасонъ*, защото съмъ и гладна нѣ *корсето* не ме оставя.

## Гатайки.

1

Петъ пѣти ми глава мѣни,  
И в'петѣ значея ме зми:  
Безъ мене гозба не дири,  
Безъ менъ на оранъ не ходи,  
Безъ менъ Адама не кори,  
Безъ менъ плета си не гради  
Безъ менъ търговецъ не брой.

2

Първата жена безъ мене  
Богъ нещя да сътвори,  
Ни глава да ми надѣне,  
Та свѣтътъ е' менъ да мори.

Нѣ свѣтътъ като пѣ-чуденъ  
Сърнъ ми гуди на глава,  
Тѣй че всѣкъ отъ менъ оскуденъ  
Да не струва ни игла.

**Г. Л. Г.**

## ИЗВѢСТИЕ

**Кукуриго** си изгубилъ отворената подписка за абонати помѣстена въ в. „Марица“, и се моли който я намѣри да му я даде, и съ обѣщание да му харижи единъ кукуриго.